

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2010, č. j. MV-33956-25/KM-2008,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 4. 2010, č. j. MV-33956-25/KM-2008, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 7. 7. 2010 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 4. 2010, č. j. MV-33956-25/KM-2008, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky ze dne 6. 6. 2008, č. j. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI, kterým byla částečně odmítnuta jeho žádost o informace podaná dne 9. 4. 2008 ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Žaloba v poslední den lhůty pro podání žaloby byl ve středu dne 7. 7. 2010.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 9. 4. 2008 u Policie České republiky, Policejní prezidium, žádost o poskytnutí informace, v níž uváděl, že dne 27. 3. 2008 se dostavil do budovy Policie České republiky, policejní prezidium, za účelem nahlédnutí do spisu ve věci, v níž zastupuje účastníka řízení. Při vstupu do budov byl nucen podrobit se obdobné prohlídce jako osoby vstupující do budovy soudu a byl po něm požadován občanský průkaz, z něhož si policista konající službu u vchodu ve vestibulu

budovy opsal jeho osobní údaje, aniž by se jednalo o jakýkoliv z případů, kdy je policista oprávněn požadovat prokázání totožnosti, které jsou taxativně uvedeny v § 13 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Stejným způsobem bylo jednáno i s Mgr. Bc. P. V., účastníkem řízení, který žalobce doprovázel, a který do spisu nahlížel společně.

Tímto podáním se žalobce domáhal poskytnutí informace podle § 13 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Požadoval, aby mu bylo sděleno, na základě kterého konkrétního právního nebo jiného předpisu, směrnice, pokynu či nařízení jsou osoby vstupující do budovy Policejního prezidia podrobovány osobní prohlídce, je po nich požadováno prokázání totožnosti a jejich osobní údaje zaznamenávány, sdělení rozsahu osobních údajů, jež jsou o vstupujících osobách zaznamenávány, k jakému účelu, po jakou dobu jsou uchovávány, jak je s nimi naloženo po uplynutí této doby, a jak je zabezpečena jejich ochrana před nepovolanými osobami.

Přípisem povinného subjektu ze dne 22. 4. 2008 čj. PPR-9207-1/ČJ-2008-99KI byla žalobci část požadovaných informací poskytnuta. Dne 7. 5. 2008 podal žalobce stížnost na postup povinného subjektu, když poukázal na to, že mu byla poskytnuta jen část požadovaných informací, aniž by bylo o zbytku vydáno rozhodnutí o odepření informací.

Stížnosti bylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 5. 2008 čj. MV-33956-5/KM-2008, když povinnému subjektu bylo přikázáno, aby žádost vyřídil ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí o stížnosti. Povinný subjekt poté žalobci přípisem ze dne 6. 6. 2008 čj. PPR-9207-11/ČJ-2008-99KI poskytl další informace, v části jeho žádost o informace odložil a současně vydal téhož dne rozhodnutí čj. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI, kterým žádost ve zbývajících částech odmítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 7. 2008 blanketní odvolání, v němž pouze cituje svoji žádost o informace, uvádí, že podává odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Policejního prezidia, čj. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI ze dne 6. 6. 2008, a navrhuje, aby toto rozhodnutí bylo zrušeno. Následně dne 17. 7. 2008 doručil žalobce jednak povinnému subjektu a jednak žalovanému podání obsahující odůvodnění jeho odvolání.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 7. 2008 čj. MV-33956-8/KM-2008 rozhodl o odvolání žalobce tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí povinného subjektu potvrdil. Toto rozhodnutí bylo podle záznamu na originále toto rozhodnutí založeném ve správním spise vypraveno dne 21. 7. 2008; tento den je proto nutno považovat ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu za den vydání rozhodnutí.

Žalobce obsahově totožnou žádost o informace podal dne 9. 4. 2008 u Ministerstva vnitra, které ji postoupilo Polici České republiky, policejnímu presidiu, které ji rozhodnutím ze dne 6. 6. 2008, č. j. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI, částečně odmítnulo z důvodu podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

O obou podáních žalobce bylo tedy zřejmě rozhodnuto jedním společným rozhodnutím Policie České republiky ze dne 6. 6. 2008, č. j. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI,

kteřé bylo v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 21. 7. 2008, č. j. MV-33956-8/KM-2008, jímž bylo odvolání zamítnuto.

Následně Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem ze dne 9. února 2010, č. j. 10 Ca 229/2008-125, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2008, čj. MV-33956-8/KM-2008, a konstatoval, že mu nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Soud se přitom nemohl zabývat věcnou stránkou projednávané věci a vyjádřit se k dalším žalobním bodům. Povinností žalovaného nyní bude vydat nové rozhodnutí o odvolání, v němž se vypořádá se všemi námitkami žalobce vůči rozhodnutí povinného subjektu, které uvedl v podání, jež bylo žalovanému doručeno dne 17. 7. 2008.

Žalovaný rozhodnul vzápětí rozhodnutím ze dne 20. 4. 2010, č. j. MV-33956-25/KM-2008, jímž odvolací námitky odmítnul. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný popisuje průběh správního řízení. Následně konstatuje, že nezjistil žádné porušení procesních ustanovení a konstatuje, že řízení, které vydání předcházelo, bylo zcela v souladu s právními předpisy stejně jako rozhodnutí samé po stránce formálně právní a také způsob jeho doručení nevykazuje žádné pochybení.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal především jeho nedostatečnost a nesrozumitelnost.

Žalobce rekapituloval a komentoval celý průběh správního řízení, včetně předcházejícího rozhodnutí zdejšího soudu s tím, že žalovaný se odchýlil od jeho závěrů.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 20. 10. 2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 20. 4. 2010.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalovaný nevyjádřil a žalobce souhlasil s takovýmto postupem soudu.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem včas uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Pokud žalobce namítal, že dosud nebylo rozhodnuto o jeho rozkladu proti sdělení ředitele kabinetu ministra vnitra ze dne 11. 4. 2008, č. j. MV-33956-3/KM-2008, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou, neboť předmětem tohoto řízení je přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 4. 2010, č. j. MV-33956-25/KM-2008, popř. rozhodnutí Policie České republiky ze dne 6. 6. 2008, č. j. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI, jak vyplývá z žalobcova petitu.

Pokud nebylo rozhodnuto žalovaným o zmíněném a některém dalším rozkladu, nemůže být ani tato skutečnost předmětem tohoto řízení. Žalobci je k dispozici žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Z tohoto důvodu se soud nemohl zabývat přezkoumáváním, resp. porovnáváním sdělení ředitele kabinetu ministra vnitra ze dne 11. 4. 2008, č. j. MV-33956-3/KM-2008, ve vztahu s žalobou napadeným rozhodnutím. Soud se proto v souladu se soudním řádem správním soustředil pouze na včas uplatněné žalobní námitky směřující proti žalobou napadenému rozhodnutí.

K žalobou napadenému rozhodnutí žalobce namítal, že informace poskytnuté povinným subjektem byly zjevně neúplné a částečné odmítnutí podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím nesrozumitelné. Žalobce současně rekapituloval obsah svého odvolání s tím, že Policie České republiky ze dne 6. 6. 2008, č. j. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI, je nezákonné a mělo by být zrušeno.

Žalobce dále komentoval potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 7. 2008, č. j. MV-33956-8/KM-2008, a následný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. února 2010, č. j. 10 Ca 229/2008-125.

Pokud jde o žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 4. 2010, č. j. MV-33956-25/KM-2008, žalobce především namítal, že není podepsáno oprávněnou úřední osobou.

Této námitce musel soud přisvědčit, neboť podle zákona o svobodném přístupu k informacím se na vyhotovení rozhodnutí vztahuje správní řád, který ve svém § 67 stanoví, že rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Zároveň uvádí, že se rozhodnutí zásadně vyhotovuje v písemné formě. Ustanovení § 68 a 69 správního řádu pak popisují vlastní náležitosti rozhodnutí. Prvně jmenované ustanovení vyžaduje, aby každé rozhodnutí obsahovalo výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků, přičemž každou z těchto částí vymezuje ještě podrobněji. Ustanovení § 69 pak stanovuje tzv. formální náležitosti rozhodnutí: nezbytnost uvedení označení „rozhodnutí“ v písemném vyhotovení, dále označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, uvedení čísla jednacího, data vyhotovení, otisku úředního razítka, jména, příjmení, funkce nebo služebního čísla a podpisu oprávněné úřední osoby. Originál rozhodnutí založený ve správním spise obsahuje otisk kulatého úředního razítka, jméno, příjmení a funkci oprávněné úřední osoby, nikoliv však její podpis. Rozhodnutí je podepsáno v zastoupení a zcela nečitelně.

V této souvislosti je nutno poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 64/2003-54, podle něhož „Není-li vyhotovení správního rozhodnutí, které je doručeno účastníkovi, opatřeno vlastnoručním podpisem oprávněné osoby, ale jen předtištěným jménem, příjmením a funkcí oprávněné osoby, úředním razítkem a doložkou "za správnost" podepsanou osobou, která stejnopisy písemného vyhotovení pořídila, pak takový postup neodpovídá § 47 odst. 5 správního řádu. Za situace, kdy je součástí správního spisu vyhotovení rozhodnutí, které je podepsáno oprávněnou osobou a je i jinak bezvadné, nezakládá tato vada nicotnost rozhodnutí, neboť je zřejmé, že rozhodnutí skutečně vydala k tomu oprávněná osoba.“

V inkriminované věci tedy žalobou napadené rozhodnutí nebylo podepsáno oprávněnou osobou.

Žalobce dále namítal, že se žalovaný nevypořádal s námitkou nesrozumitelnosti prvostupňového rozhodnutí, neboť z jeho výroku nevyplývá, v jakém rozsahu se žádost o poskytnutí informace odmítá, tj. poskytnutí jakých konkrétních informací se odepírá. Rovněž této námitce musel soud přisvědčit, neboť žalovaný na str. 5 svého rozhodnutí uvedl, že výrok je v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu, neboť odkazuje na konkrétní ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož bylo rozhodnutím poskytnutí informace zčásti odmítnuto, a že je tedy výrok dostatečně určitý, že je z něj zřejmá vůle správního orgánu.

Způsob, jakým se žalovaný vypořádal s touto námitkou, musel soud považovat za nedostatečný, neboť z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu zcela jasně vyplývá, že výroková část rozhodnutí je jádrem celého rozhodnutí, jímž se určují konkrétní práva a povinnosti účastníků řízení. Výrok má vyjádřit v přesné, stručné a úplné formulaci závěr správního orgánu o otázce, která je předmětem rozhodnutí. Výrok musí být proto vždy určitý a nesmějí vzniknout pochyby o rozsahu účinků.

Výrok prvostupňového rozhodnutí však těmto nárokům zcela neobstál, neboť u žalobce vznikly pochybnosti, v jakém rozsahu je jeho žádost odmítnuta. Bylo tedy na žalovaném, aby v odvolacím řízení na základě odvolací námitky tento nedostatek napravil, což však neučinil, nedoplnil důvody výroku, ani úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 správního řádu). Neobsahuje-li napadené rozhodnutí náležitosti vyplývající z § 68 odst. 3 správního řádu a zakládá důvod pro jeho zrušení z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu,

Pokud jde o stěžejní námitku, zda se rozhodnutí žalovaného řádným způsobem vypořádalo s interpretací omezení práva na informace zakotveného v § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož povinné subjekty neposkytnou informace vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu, musel soud této žalobní námitce přisvědčit. Žalovaný stejně jako správní orgán prvního stupně neodůvodnil řádně své správní uvážení, ačkoliv jde o odepření informace fakultativní, když zákon stanoví „může“, nikoliv obligatorní. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 20. 4. 2010 při vypořádání této odvolací námitky setrval na

tvrzení, že odvolatel se domáhal výlučně interních předpisů ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, a dovolával zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož objekty Policie České republiky nemají být veřejnými budovami. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v naznačeném směru nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, byť souhlasil s názorem žalovaného, že přístup do těchto objektů musí být v zájmu ochrany státního a služebního tajemství regulován. Podstatu této regulace však žalovaný žalobci nijak neozřejmil.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že je zapotřebí je zrušit jednak pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, a jednak pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 téhož zákona. V souladu s ust. § 78 odst. 4 soudního řádu správního soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch; jeho náklady řízení sestávají se ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby a kasační stížnosti ve výši 7.000 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. října 2014

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová